

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14996

гр. София, 20.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в закрито заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

като разгледа дело номер **12850** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176а от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на адв.К. М. – пълномощник на жалбоподателя по делото Т. С. С., с искане да бъде изменено постановеното по делото решение в частта за разноските като не се присъждат такива на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Изложените съображения в подкрепа на направеното искане са, че съдът, в мотивите на решението, е приел, че редът по ЗДОИ за предоставяне на търсената информация е неприложим в конкретния случай, което обстоятелство е следвало да бъде указано на жалбоподателката или в случая с неизпълнението на посоченото задължение ответникът е дал повод за завеждане на делото.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по искането, оспорва същото и счита, че не са налице основания за изменение на постановеното по делото решение.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.176а, ал.1 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Производството по адм.д. № 12850/2025г. по описа на Административен съд София-град е приключило с постановяването на Решение № 9532/10.03.2026г., с което жалбата на Т. С. С. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 42-ЗДОИ/24.11.2025г. на кмета на Район „О. купел“-СО е отхвърлена като неоснователна. С оглед изхода на правния спор жалбоподателката е осъдена да заплати на Столична община сумата в размер на 102 /сто и две/ евро, представляваща разноски по производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване, съответно искането за изменението му по реда на чл.176а АПК може да бъде направено в едномесечен срок. В процесния случай искането е направено с молба от 13.03.2026г., съответно е допустимо, а разгледано по същество – неоснователно.

Съображенията, изложени в молбата, по която е образувано настоящото производство по чл.176а АПК, са изложени от пълномощника в съдебно заседание и са обсъдени в мотивите на крайния съдебен акт. Съдът изрично е посочил, че „намира за неоснователно възражението на пълномощника на жалбоподателката, че разноски на ответната страна при такъв изход на правния спор не са дължими, поради това, че с поведението си е дал повод за завеждане на делото. Разпоредбата на чл.78 ГПК, в т.ч. ал.2, на която се позовава оспорващата, в случая не може да намери приложение, тъй като АПК съдържа изрична регламентация по въпроса за възлагане на разноските по делото. Само при липса на изрична регламентация по въпроса ГПК би бил субсидиарно приложим на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК, а в случая последният в чл.143, ал.3 предвижда, че когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Да се приеме, че във всеки случай, когато жалбата срещу административен акт е отхвърлена, жалбоподателят не дължи разноски на административния орган, тъй като последният с издаването на административен акт, неблагоприятен за оспорващия, е дал на последния повод за завеждане на делото, представлява пряко противоречие с цитираната правна норма и принципите на равнопоставеност на страните в съдебно-административния процес.“

Изложеното в молбата на жалбоподателката не променя така изразеното становище – тези съображения, както се посочи, вече са обсъдени в мотивите на съдебния акт и не представляват нововъведени твърдения или нови факти, които не са били взети предвид от съда при постановяване на решението. Отговорността за разноски е гражданско облигационно правоотношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено в него. При отхвърляне на жалбата оспорващият дължи разноски на ответната страна, на основание чл.143, ал.3 АПК. Изключението, визирано в посочената норма – „освен ако ответникът с поведението си е дал повод за завеждане на делото“, не намира приложение към конкретния случай. Това изключение е приложимо в случаите, когато с извънпроцесуалното си поведение ответникът се е отклонил от процесуалните правила, регламентиращи административното производство – напр. е издал искания административен акт след изтичането на срока за това като по този начин е станал причина за завеждане на дело по жалба срещу мълчалив отказ и направа на разноски от страна на оспорващия.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.176а, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Т. С. С. за изменение на Решение № 9532/10.03.2026г., постановено по адм.д. № 12850/2025г. по описа на Административен съд София-град в частта за разноските.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: